

Esther kwam op voor haar volk en God gebruikte haar op een krachtige manier om het Joodse volk van de ondergang te bevrijden.

God koos een vrouw van wie alles werd afgenomen – haar ouders, haar vrijheid, haar maagdelijkheid – en plaatste haar in een omgeving waar haar moed en goede eigenschappen een verschil hebben gemaakt in de uitvoering van Zijn grote plan. Hij gebruikte iemand die, vanwege geslacht, cultuur en omstandigheden, onzichtbaar en weinig invloed had, maar bracht haar in de schijnwerpers. Nadat zij bereid was om haar identiteit te openbaren en haar leven in de weegschaal te leggen, leidde God haar naar een onvergetelijke overwinning.

Deze ervaring ligt aan de basis van het Poerim – een viering van een nog grotere vrijheid – een vrijheid die ons bevrijdt van alles wat ons dreigt te onderdrukken, beschadigen of verkleinen.

Behalve deze flyers biedt HouVast een bibliotheek aan digitale boekjes en samenvattingen van predikingen, vertaalde boeken over geloof en levenswijze. Bestudeer de Module C waarin honderden boeken en publicaties zijn verzameld, die je naar de Bron van Leven verwijzen...
Volg HouVast via www.goednieuws.org

“Kom ik om, dan kom ik om. . .”

Esther

Esther was een mooie Joods vrouw, een neef van Mordechai, die haar na de dood van haar ouders in huis nam en van haar hield als zijn eigen dochter. God gebruikte haar om het Joodse volk in het land Perzië te redden.

In de oudheid werkte de Heer op een wonderbaarlijke manier door toegewijde vrouwen die zich in Zijn werk verenigden met mannen die Hij had uitgekozen om als Zijn vertegenwoordigers op te treden. Hij gebruikte vrouwen om grote en beslissende overwinningen te behalen. Meer dan eens bracht Hij hen in tijden van nood naar het front en werkte via hen voor de redding van vele levens. Door koningin Esther bracht de Heer een machtige bevrijding voor Zijn volk tot stand. In een tijd waarin het erop leek dat geen enkele macht hen kon redden, hebben Esther en de vrouwen die met haar verbonden waren, door vasten, gebed en snelle actie, de kwestie aangepakt en hun volk verlossing gebracht. – Speciale getuigenissen, serie B 15:1, 2 (1911).

Een studie van het werk van vrouwen in verband met de zaak van God in de tijd van het Oude Testament zal ons lessen leren die ons in staat stellen het hoofd te bieden aan noodsituaties in het werk van vandaag. Het kan zijn dat wij niet op zo'n cruciale en prominente plaats terechtkomen als het volk van God in de tijd van Esther; maar vaak kunnen bekeerde vrouwen een belangrijke rol spelen in bescheidener posities. Dit hebben velen gedaan en zijn nog steeds bereid dit te doen. – Loma Linda Messages, 570 (1911).

De grote meerderheid van de Israëlieten had ervoor gekozen om in het land van hun ballingschap [Medo-Perzië] te blijven in plaats van de ontberingen van de terugreis en het herstel van hun verlaten steden en huizen te ondergaan...

Via Haman de Agagiet, een gewetenloze man met een hoge autoriteit in Medo-Perzië, werkte Satan in die tijd om de doeleinden van God tegen te werken. Haman koesterde een bittere boosaardigheid tegen Mordechai, een Jood. Mordechai had Haman geen kwaad gedaan, maar eenvoudigweg geweigerd hem de opgelegde eerbied te tonen.

Misleid door de valse verklaringen van Haman werd Xerxes ertoe aangezet een decreet uit te vaardigen dat voorzag in de massamoord op alle Joden "die in het buitenland verspreid waren en verspreid onder de mensen in alle provincies" van het Medo-Perzische koninkrijk.

“De complotten van de vijand werden verslagen door een macht die regeert onder de mensenkinderen. Door de voorzienigheid van God was Esther, een jodin die de Allerhoogste vreesde, tot koningin van het Medo-Perzische koninkrijk benoemd. Mordechai was een naaste verwant van haar. In hun uiterste nood besloten ze namens hun volk een beroep te doen op Xerxes. Esther zou zich als voorbidder in zijn aanwezigheid wagen. ‘Wie weet,’ zei Mordechai, ‘of je voor zo’n tijd als deze de koninklijke waardigheid verkregen hebt?’ Esther 4:14.

De crisis waarmee Esther te maken kreeg, vereiste snelle, serieuze actie; maar zowel zij als Mordechai beseften dat tenzij God krachtig ten behoeve van hen zou werken, hun eigen inspanningen vruchteloos zouden zijn.

Dus nam Esther de tijd voor gemeenschap met God, de bron van haar kracht. ‘Ga’, zei ze tegen Mordechai, ‘roep alle Joden bijeen die in Susan aanwezig zijn, en vast voor mij, en eet of drinkt niet drie dagen, nacht of dag. Ook ik en mijn meisjes zullen op dezelfde manier vasten; en zo zal ik naar de koning gaan, wat niet volgens de wet is: en als ik omkom, kom ik om’ (vers 16). –Profeten en koningen, 598-601 (1917).

De gebeurtenissen die elkaar snel opvolgden: de verschijning van Esther voor de koning, de opmerkelijke gunst die haar werd betoond, de banketten van de koning en de koningin met Haman als enige gast, de onrustige slaap van de koning, de publieke eer die Mordechai werd betoond, en de vernedering en val van Haman toen de koning zijn boosaardige complot tegen het Joodse volk ontdekte – dit zijn allemaal delen van een bekend verhaal. Op een wonderbaarlijke wijze werkte God ten behoeve van Zijn berouwvolle volk; en een tegendecreet uitgevaardigd door de koning, waardoor ze voor hun leven konden vechten, werd snel naar elk deel van het rijk verspreid door koeriers te paard die "werden gehaast en onder druk gezet door het bevel van de koning." “En in elke provincie en in elke stad, waar het gebod van de koning en zijn besluit ook kwamen, hadden de Joden vreugde en blijdschap, een feest en een goede dag. En veel mensen uit het land werden joden; want de angst voor de Joden viel op hen.” Esther 8:14, 17. – The Review and Herald, 23 januari 1908.

Iedereen wordt op een bepaalde plaats gebracht door God en we lezen veel van de geschiedenissen oppervlakkig, waardoor we voorbijgaan aan het geloof dat nodig was. Esther is een van de weinige echte heldinnen van de *Tenach* – en de volheid van haar karakter en verhaal geeft kracht aan het verhaal.

Haar verhaal is niet zo mooi als haar gezicht. Het is hobbelig en kan voor veel lezers herkenbaar zijn. Maar daarin zien we de triomf van Esthers karakter, nog voordat we lezen over haar beroemde heldendaden.

Hier zijn de vijf dingen waar de meesten aan voorbijgaan:

1. Ze werd verbannen.

Esther en een aanzienlijk deel van het Joodse volk leefden na de Babylonische ballingschap verspreid over Perzië. Hoewel hun de vrijheid was gegeven om naar hun thuisland terug te keren, bleven veel Joodse mensen waar ze zich hadden gevestigd, in plaats van terug te keren naar het door oorlog verscheurde Jeruzalem.

2. Ze was wees.

Volgens de Bijbel had Esther geen ouders. Ze had zowel haar vader als haar moeder verloren en werd opgevoed door haar oudere neef Mordechai (Esther 2:7).

3. Ze werd ontvoerd.

De Perzische koning, Xerxes (ook bekend als Ahasveros), was ontevreden over zijn vrouw en zocht haar vervanging. Dus vaardigde hij een decreet uit om alle geschikte maagden in de regio bij zich te verzamelen.

Toen het edict van de koning was afgekondigd, werden jonge vrouwen verzameld in de citadel van Susa en onder de hoede van Hegai geplaatst. Op basis van de taal van de tekst en onze kennis van de cultuur kunnen we aannemen dat Esther niet veel te zeggen had over de zaken die zich ontvouwd. Ze stak waarschijnlijk niet opgewonden haar hand op, haastte zich naar de voorkant van de rij en meldde zich vrijwillig aan voor de harem. Ze was jong, ze was mooi, en ze werd tegen haar wil weggevoerd om afgescheiden van de wereld op haar taak voorbereid te worden.

4. Ze werd verkracht.

Dit komt als een schok voor mensen – maar de Schrift is duidelijk over wat er gebeurde. De maagden, die waarschijnlijk nog maar een tiener waren, werden begeleid naar de koning, die naar verluidt toen ongeveer 40 jaar oud was. Ze werden één voor één naar zijn slaapvertrekken gebracht. “’s Avonds ging ze naar binnen en ’s ochtends keerde ze terug naar de tweede harem onder toezicht van Shaashgaz, de eunuch van de koning, die de leiding had over de concubines’ (Esther 2:14).

Ze keerden niet terug naar de andere maagden, maar werden toegevoegd aan het aantal andere concubines van de koning (seksslavinnen zonder echtgenoot). Geen enkele andere man zou ooit hun echtgenoot kunnen zijn, en ze zagen de koning nooit meer tenzij hij ‘tevreden over hen was’. Kortom, de koning maakte een proefrit met alle modellen voordat hij tot aankoop overging, en hij ‘kochte’ Esther ter vervanging van zijn voormalige koningin.

5. Ze riskeerde executie.

Hoewel dit feit over Esther algemeen bekend is bij het vertellen van het verhaal, wordt het nog indrukwekkender als we de balans opmaken van haar ervaringen die tot dat moment hebben geleid.

Wanneer Mordechai hoorde van Hamans plan om het hele Joodse volk uit te roeien, zegt hij tegen Esther dat ze zich voor de koning moet werpen en om genade moet smeken. Helaas werd iedereen die de koning benaderde zonder eerst te zijn opgeroepen, gedood – tenzij de koning in de stemming was om zijn scepter uit te strekken en hun leven te sparen. Wat Mordechai haar vroeg te doen, had gemakkelijk het laatste kunnen zijn wat ze ooit deed.

Ze had al zoveel te verduren gehad, maar Mordechai zei: ‘*Denk niet bij jezelf dat je in het paleis van de koning net zomin zult ontsnappen als alle andere Joden. Want als je op dit moment zwijgt, zal er vanuit een andere plaats hulp en bevrijding voor de Joden komen, maar jij en het huis van je vader zullen omkomen. En wie weet of je voor zo’n tijd als deze niet naar het koninkrijk bent gekomen?*’ (Esther 4:13–14).

Esther koos voor de onbaatzuchtige zelfopoffering. Zij, Mordechai en het Joodse volk vastten en baden, en toen Esther naar de koning ging, strekte hij zijn scepter uit, hoorde haar zaak aan en willigde haar verzoeken in.

Niet alleen overleefde Esther een onevenredige hoeveelheid gruwelijke ontberingen die genoeg zouden zijn om de gemiddelde mens te ontrafelen, maar ze koos er vervolgens ook voor om voor anderen gerechtigheid te bepleiten.